

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดฝึกปฏิบัติโดยใช้เทคนิคแบบ PBL: Problem Based Learning เรื่องการสร้างเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
ผู้วิจัย	นางสาวพัชรินทร์ ใจเที่ยง
ปีการศึกษา	ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561
สถานศึกษา	โรงเรียนไพรบึงวิทยาคม อำเภอไพรบึง จังหวัดศรีสะเกษ องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

บทคัดย่อ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดฝึกปฏิบัติโดยใช้เทคนิคแบบ PBL: Problem Based Learning เรื่องการสร้างเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อพัฒนาชุดฝึกปฏิบัติโดยใช้เทคนิคแบบ PBL: Problem Based Learning เรื่องการสร้างเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของชุดฝึกปฏิบัติโดยใช้เทคนิคแบบ PBL: Problem Based Learning เรื่องการสร้างเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยชุดฝึกปฏิบัติโดยใช้เทคนิคแบบ PBL: Problem Based Learning เรื่องการสร้างเว็บไซต์ 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยชุดฝึกปฏิบัติโดยใช้เทคนิคแบบ PBL: Problem Based Learning เรื่องการสร้างเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2 จำนวน 25 คนที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนไพรบึงวิทยาคม อำเภอไพรบึง จังหวัดศรีสะเกษ องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) รูปแบบการวิจัยเป็นรูปแบบการวิจัยแบบทดสอบก่อน และหลังการทดลอง (One Group Pretest - Posttest Design) ระยะเวลาในการทดลอง คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ เครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกปฏิบัติโดยใช้เทคนิคแบบ PBL: Problem Based Learning เรื่องการสร้างเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 รายวิชาการพัฒนาเว็บไซต์ (ง33102) กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี 2) ชุดฝึกปฏิบัติโดยใช้เทคนิคแบบ PBL: Problem Based Learning เรื่องการสร้างเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการสร้างเว็บไซต์ รายวิชาการพัฒนาเว็บไซต์ (ง33202) กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ที่มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.22 - 0.75 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.23 - 0.86 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.81 2) แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อชุดฝึกปฏิบัติโดยใช้เทคนิคแบบ PBL: Problem Based Learning เรื่องการสร้างเว็บไซต์ เป็นชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.21 - 0.75 มีค่าความเชื่อมั่น ทั้งฉบับเท่ากับ 0.84 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมุติฐานโดยใช้ สถิติ t-test (Dependent Samples)

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. ชุดฝึกปฏิบัติโดยใช้เทคนิคแบบ PBL: Problem Based Learning เรื่องการสร้างเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพ 85.46/82.24 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2. ชุดฝึกปฏิบัติโดยใช้เทคนิคแบบ PBL: Problem Based Learning เรื่องการสร้างเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.66 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนร้อยละ 66

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยชุดฝึกปฏิบัติโดยใช้เทคนิคแบบ PBL: Problem Based Learning เรื่องการสร้างเว็บไซต์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลต่อการเรียนด้วยชุดฝึกปฏิบัติโดยใช้เทคนิคแบบ PBL: Problem Based Learning เรื่องการสร้างเว็บไซต์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.52) ด้านที่มีความพึงพอใจมากที่สุด 3 ลำดับแรก คือ ด้านที่ 4 เนื้อหาของชุดฝึกปฏิบัติ สามารถนำไปเป็นพื้นฐานในระดับที่สูงขึ้นได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.66$, S.D. = 0.72) รองลงมาคือ ด้านที่ 2 การเรียนด้วยชุดฝึกปฏิบัติทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจมากยิ่งขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.48) รองลงมาคือ ด้านที่ 3 ชุดฝึกปฏิบัติ ทำให้เกิดทักษะในการปฏิบัติกิจกรรม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.52) และด้านที่มีความพึงพอใจน้อยที่สุด คือ ด้านที่ 8 กิจกรรมในชุดฝึกปฏิบัติเหมาะสมกับเวลา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.72)

สรุปผลการวิจัยครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่าชุดฝึกปฏิบัติโดยใช้เทคนิคแบบ PBL: Problem Based Learning เรื่องการสร้างเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาการจัดการเรียนรู้ โดยเน้นนักเรียนเป็นสำคัญและเป็นประโยชน์กับนักเรียน ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ทำให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียน ดังนั้นควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูสาระการเรียนรู้อื่น ๆ หรือระดับชั้นอื่น ๆ นำชุดฝึกปฏิบัติโดยใช้เทคนิคแบบ PBL ไปเป็นนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะ เจตคติ และสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนตามเจตนารมณ์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ต่อไป